

Poštovani roditelji, kolegice i kolege, maturantice i maturanti

Pripala nam je čast pozdraviti vas na kraju obrazovanja ove generacije maturanata u ime nastavnika.

Kažu da ako vam pada kiša na dan vjenčanja, to je dobar znak, mladenci će živjeti u sreći i obilju.

Isto tako kažu da, ako vas slučajno pogodi ptičji biljeg, rijetki ste sretnik kojeg očekuje novčani dobitak u bližoj budućnosti.

Kažu i da je biti razrednik posebna čast i ponos i događa se ne toliko često u karijeri nastavnika.

Kamo sreće da su ova vjerovanja točna i ne govore se tek toliko da uvjere žalosnu mladenku da nema veze što će joj se smočiti haljina, ili kako bi člana pjevačkog zbora koji ima ptičju značkicu na bijeloj bluzi i nastup za deset minuta potaknuli da odigra listić lutrije. Ili uvjerali sirotog razrednika da nema veze što će uskoro uz nastavnika postati pedagog, psiholog, liječnik, administrator, pravnik, policajac, motivator, redar, uzor, krotitelj lavova, pregovarač, turistički vodič, detektor laži, prijatelj, neprijatelj i višestruki priručni roditelj. U tom trenutku, pod teretom sve te odgovornosti, ideja časti slaba je utjeha.

Ipak, ako maknemo sav taj teret razredništva, ono što ostaje je 20ak svježih mladih lica koji vas u odnosu na druge nastavnike gledaju mrvicu jasnije, slušaju truncicu pozornije, odškrinu pred vama svoja vrata malo šire. I oni su vama u odnosu na ostale učenike nekako draži, posebniji, stalo vam je da budu dobro i da budu dobri, jer ste im barem nakratko zavirili u dušu i znate točno koliko dragi, posebni i dobri oni mogu biti. Jer vi ste njihov i oni su vaši, ne samo do kraja 4.razreda, već do samog kraja, dok nas god pamćenje služi.

A kad dobijete razrede koji već u tim krhkim godinama znaju kakvi ljudi žele postati, kad su svjesni sebe i svega što mogu, tada zapravo više s vama dijele nego što vas trebaju. Upravo je to onaj najbolji dio nastavničkog posla zbog kojeg onaj teret s početka priče postaje kudikamo lakši. U ovoj generaciji imali smo baš takve razrede, one kojima uživate biti nastavnik i razrednik, one kojima ćete oprostiti i lažne hitne pozive usred zakašnjele prezentacije, jer vas loše i kreativne isprike zabavljaju.

One kojima ste bili razrednik na zamjeni godinu i pol i svejedno se nakon povratka kolegice gurate u razredne fotografije, pratite ih kud god idu i imate neobjašnjivu želju održati im govor na maturalnoj svečanosti makar se užasavate javnih nastupa.

U ovoj generaciji, koja je četvrtinu svojeg obrazovanja provela u lockdownu, preživjela eksperiment, pandemiju i potreze svatko od nas je razrede u kojima je predavao doživljavao kao "svoje". Jer unatoč tome što se ponekad činilo da nam se objektivnim okolnostima testiraju granice izdržljivosti, moguće je da su nas upravo one dodatno povezale, jer smo se borili zajedno. Mi jer smo se osjećali odgovornima zbog vas, a vi jer niste znali da može biti lakše i jednostavnije.

Upravo zbog toga ovoj generaciji maturanata će kiša na dan vjenčanja (ili maturalne večere) biti samo vremenska prognoza za koju će pripremiti kišobrane, a ptičji biljeg na svečanoj odjeći samo fleka, jer će imati spremnu rezervnu košulju.

Zato nam je jako važno da iz škole odete znajući da smo ponosni na vas,

da smo sretni zbog blistavog puta na kojem vas vidimo,

i na kraju, da nam je bilo zadovoljstvo

i da nam je bila čast.

Mihaela Cerovečki Benković, prof. i Željka Bajsić, prof.